

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 „ — „
Negyedévre . . . 2 „ 50 „
Egy óra . . . — „ 85 „
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. itélőtábla épületével
szemben,
hová az előfizetések és a
lap szétküldésére vonatkozó
fölszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot vissza nemadunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal veszi föl.

Nemzeti realizmus.

Pécs, 1899. november 8.

Még mindig Ugron Gábor nagy beszéde uralja a helyzetet. A politikai élet poshadó tavába dobott kő nagy hullámokat vert föl s ezek a hullámok még nem simultak el. Ez bizonyítja legjobban, milyen igaza volt Ugronnak, mikor azt mondta, hogy ez a nemzet nincs hozzá szokva, hogy meghallja az igaz szót, a komoly valóságot.

Igaz szót, komoly valóságot mondott Ugron, mikor konstataálta a nemzetnek olyan súlyed, olyan romlott állapotát, a melyben elvesztette a nagy célok iránt való érzékenységet, a melynek híján pedig azt sokra, nagyra és egy rendszeres állami élet tevékenységére birni nem lehet.

Hogyne fájna ez az igaz szó, ez a komoly valóság azoknak, akik ludasok ennek az állapotnak a földézésében s akik érzik magukban, hogy a nagy célok iránt való érzékenység bennük hiányzik első sorban. Nem is késnek fölemelni tiltakozó szavukat a hangoztatott igaz szó ellen, üres rémlátásnak hirdelve Ugron vádjait, melyet csupán az ellenzéki mánia adott szájába. Nincs nekünk semmi bajunk, államéletünk hatalmasabb, mint valaha volt, haladunk minden téren: hol van hát az a sötét kép a valóságban, melyet Ugron festett?

Igy zúgnak föl azok, akik meg vannak elégedve magukkal s közállapotainkkal úgy, a hogy vannak s nem veszik észre, hogy éppen ezzel igazolják leginkább Ugronnak azt az állítását, hogy nem képesek fölemelkedni a magasba, mint a sas, hanem vergődnek a porban, mint a liba.

Mert a kinek van még ép érzéke az államiság igaz követelményei, az önállóság és függetlenség eszményei iránt, arra nézve képtelenség, hogy meg legyen elégedve államiságunk mai állapotával, mikor mindig és mindenütt idegen állami érdekek vontató kötelére vagyunk akasztva.

Nem rendelkezünk szabadon sem pénzünk sem vérünk fölött, a külföld Magyarországot mint önálló államot nem is ismeri, érdekeink képviselése ott a külön államiságunk halálos ellenségének, az öszbirodalomnak a gyámsága alá van helyezve, idehaza

lépten-nyomon gázol ez az öszbirodalom nemzeti becsületünkben s távortartja a hivatalos államot a nemzeti lélek hevületének minden megnyilvánulásától.

És ilyen állapotok közepette kérdi a többek közt a Pécsi Napló vezércikkezője: „De hát mik azok a nemzeti ideálok, azok a nemzeti törekvések, a melyek nincsenek, de a melyeknek lenniök kellene?”

Nos, ha a siketnémának a hangról, a vakon szülöttnek a színekről a siker reményével lehetne oktatást adni, akkor azt felelhetnők erre a kérdésre, hogy tessék csak elmenni az olyan legkisebb államba is, amely valósággal önálló és független, amely maga rendelkezik a nemzet összes erői fölött, csupán a saját érdekeit tartozik szem előtt tartani az államélet minden nyilvánulásaiban — és azt összehasonlítani a mi állapotainkkal, közjogi szervezetünkkel: majd rájöhet annak fölismerésére, milyeneknek kell lenni egy önálló állam nemzeti ideáljainak.

De rájöhet arra is, hogy ezek az ideálok nálunk már kiveszöben vannak, mert akinek lelkében ezeknek halvány képe még él is, ezt is bilincsekbe verik azoknak a rázkódtatásoknak túlzott ecsetelésével, a melyekkel azoknak az ideáloknek a megvalósítása járna. S éppen az a körülmény, hogy az ilyen rémitgetéssel békóba lehet verni a nemzeti ideálokért való tevékeny lelkesedést, legszomorubb bizonyosága annak az igazságnak, hogy ez a nemzet már odáig súlyedt, miszerint „sokra, nagyra és egy rendszeres állami élet tevékenységére birni nem lehet”; mert sokat, nagyot, állami függetlenséget még soha ki nem vivott az a nemzet, amely a rázkódtatásoktól való rettegeből lemondott a nemzeti ideáljaiért való küzdelemről.

A valóságnál tehát nem sötétebb az a kép, a melyet Ugron Gábor a nemzeti elernyedéstről festett, a valóság talán még sötétebb. Mert Ugron még föltételezte, hogy a nemzetben még élnek azok az ideálok, a melyekért az ő lelke hevül, csak a szellemi és erkölcsi erőknek amaz elernyedése fölött kesereg, amely a nemzetet ezek megvalósítására képtelenné teszi.

A Pécsi Napló vezércikkezője azonban egyenesen letagadja azoknak a nemzeti

ideáloknek a lételet is, mikor azt mondja, hogy „nem magas állam-politika kell a magyarnak, hanem ügyes és okos nemzetgazdasági politika. Az embereknek a létért való küzdelem előbbre való a nemzeti ideáloknek. *Nemzeti realizmus után vágyunk, nem pedig ideálokért.* Hogy mit ért „nemzeti realizmus” alatt, azt úgy magyarázza meg, hogy nem az erkölcsi romlásra kell keseregni, hanem az anyagi jólét emelésén fáradozni, mert „nem lenne itt semmi baj, csak az ország anyagi ereje gyarapodhatnék kellőképen. Az a mi legnagyobb bajunk, hogy szegények vagyunk”.

Nos, hogy az ilyen politika, a melynél a létért való küzdelem előbbre való a nemzeti ideáloknek, amely az anyagi jólét gyarapítását följe helyezi minden állampolitikának, valóban reális — a szónak századvégi értelmében — azt el kell ismernünk, de hogy ez hogyan lehetne „nemzeti realizmus”, azt nem értjük.

Hisz aki előtt nincsen más ideál, mint amit fölfalni lehet, aki mitsem törődik az állampolitikával, a kinek tehát mindegy, akármilyen állami kötelékben él a nemzet, csak gazdagodjék: az lehet internacionális népboldogító, de nemzeti politikus, akár reális, akár ideális — soha.

Mert a reális nemzeti politikusnak sem szabad soha szem elől téveszteni az állam közjogi alakulását, mert ez adhatja meg csak az államnak a hatalmat, az erőt, az eszközöket a népjólét emeléséhez.

Hát mit látunk ebben a tekintetben nálunk? Azt, hogy az ország anyagi ereje — mint a Pécsi Napló cikkezője is beismeri — nem gyarapodhatik kellőképen. Pedig hát ez az ország bőven rendelkezik az anyagi gyarapodásnak minden föltételével. Mi hát az oka anyagi hátramaradásunknak?

Nos hát állami önállóságunk hiánya, a mely nem engedi nemzetgazdasági politikánkat úgy berendezni, a mint azt kizárólag a mi anyagi érdekeink megkívánják. Hisz még a saját állami tulajdonunkat képező vasutak tariffa-politikájába is beleszól Ausztria s nem enged azokon a magyar kereskedelemnek és iparnak olyan szállítási kedvezményeket engedélyezni, a melyet ő is ne igényelhetne.

A pécsi kereskedelmi ifjusági casinó

f. hó 11-én szombaton, saját helyiségeiben (Nepomuk-u. 9. sz.) táncal egybekötött

felolvasó estélyt

rendez.

Kezdeté 1/2 9 órakor.

Belépti jegyek: tagoknak 50 kr., nemtagoknak 1 frt., válthatók este a pénztárnál.

Hogyan lehetne erőteljes magyar ipar megteremtéséről még csak beszélni is, míg fönnál a vámközösség, amelynek kifejezett célja Magyarországot kizárólagos fogyasztási területül biztosítani Ausztria ipari cikkei számára. Pedig manapság egy nemzet csak ipari fejlődés mellett gyarapodhatik anyagilag, mert ez sokszorozza meg a nyerstermények értékét. A nyersterményeket szolgáltató ország mindig gyarmati helyzetben marad, mely csak az iparos állam erejét gyarapítja.

A „nemzeti realizmus” politikájának is állami önállóságra, tehát nemzeti ideálra kell törekednie, mert e nélkül gyűjthet ugyan valaki kincset a maga számára, de a nemzetet koldusbotra juttatja mellette.

Hirek.

Pécs, 1899. november 8.

Szárnyakon a városon át.

(A röplő körutról.)

Nem körút röplő kérem, hanem becses lapunk redakciójának érdemdús szárnyasa, aki már jó ideje, óta szerint üzven a mesterséget »száll ide, száll oda, ide oda száll» s ebbeli minőségében most újra szárnyra kapott, a jelen alkalommal városunk egyik fontos és örökké új tényezőjében utazván: a víz körül. Derék szárnyasunk mire visszajutott a szerkesztőség bűgő kalyhája mellé, olyan átázott volt, mint egy egér, óriási szárnyairól apró folyókákban csurgott alá a víz s első pillanatra az hittük, hogy repülő munkatársunk némi varga betűvel, Amor isten szolgálatába szegődött, s ott csipte meg valamely felszarvazott férj, ki zuhanynyal hűtötte le szárnyasunk forró érzelmeit.

Azonban redakciónk jó hirneve érdekében ki kell jelentenünk, hogy »ő« a »dicső« nem vetemedett semmiféle varga betűre, csupán kötelességét teljesítette s így mint »hivatása áldozatának« bátran neki adjuk át a szót.

A „Pécsi Figyelő” tárcája.

A m. k. pécsi 8-ik honvéd huszárezred története.

(Az ezredparancsnokság rendeletére összeállította: Matiegka Lipót, ezredbeli százados.)

— A »Pécsi Figyelő« eredeti tárcája. —

A pécsi m. kir. 8-ik honvéd huszárezred huszonöt éves történetét tárgyalja az az új könyv, mely most jelent meg. A könyv nemcsak új, de az első is, mely egy m. kir. honvédhuszárezred történetét tárgyalja. Az ezred 1899. október 1-én érte meg fennállásának huszonöt éves jubileumát s az ezredparancsnokság megbízásából ez alkalomra írta meg Matiegka Lipót honvédszázados az ezred huszonöt éves történetét.

A könyvben nem találunk nagyszerű eseményeket vagy egyéb érdekfeszítő történeteket, mint azt a szerző előszavában előre jelzi is. Nem pedig azért, mert honvédségünk nem volt még háboruban s így nem is dicsekedhetik harci dicsőségekkel. A könyv tulajdonképpen naplószerű leírása az ezred huszonöt éves történetét, fejlődését is. Korvázlatos munka tehát, mely bár a történelemre jelentőséggel kis mértékben bír is, mégis az előtt, ki majd megírja a m. kir. honvédség nagy történetét, jeles forrásmunkát fog képezni. Az ezred huszonöt éves alatti fejlődésének története,

(A mi közkutainkról.)

— Tudom — szölt dideregve szárnyasunk, hogy nem mondom ezzel önöknek semmi újat, mert hiszen Pécsen a közkut olyan régi história már, mint akár az a bizonyos kőtábla, melyet Mózes mutogatott s mely még azért nincs a régiség muzeumunkban, mert elfelejtették a mi megyénk területén elásni.

Azonban méltóztassanak elhinni, hogy ezek a közkutak aesthetikai szempontból igen emelik a város értékét, mert az idegenek ha meglátják azokat a közkutakat borító csirkeketrecek, azt hiszik, hogy közgazdasági viszonyaink tényes volta kényszerít bennünket arra, hogy tyukjaiknak a »selyem«-utcán építessünk ketreceket. Persze ilyen jóhiszeműek csak az idegenek lehetnek, kik éjjel esetleg másnak, még előkelőbb dolognak nézhetnek azokat a piros lámpás karókat. Aztán nem értem, hogy miért zúgolódnak némely emberek a közkutak ellen? Vajjon hol trécselnének és cicáznának szakácsnéink és szobalányaink a bakákkal takarodóig, ha nem lennének közkutak? Vajjon mit borítanak fel a király-utcán sűrűn közlekedő szekerek, ha nem léteznének közkutak? Vajjon miért birságná meg a rendőrség a szekereket, ha nem a közkutak felborításaért? S végül: vajjon mikor látnánk annyi vizet egy csomóban az aszfalton, mint most, ha nem lennének azok a derék, jó, előkelő külsejű közkutak? S ennyi érdemért mi a jutalom? Rút rágalmazás, melylyel rosszakaratu emberek azt állítják, hogy nincs szükség a közkutakra. Lámpa karóra a rágalmozókkal! Éljenek a közkutak sokáig! s vele a városi buzgalom!

(A vízfolyásokról.)

— Meg nem foghatom, hogy miért panaszkodnak az emberek vízhiányról! — folytatta repülő munkatársunk s méltatlankodva rázta meg szárnyait, mire előntötte redakciónkat a víz, s szolgálatkész kiadónk szivattyúért telefonozott.

— Igazán nem értem. Szidják a várost, a tanácsot, rendőrséget, mérnökséget, a forrásokat, meg mit tudom én mit, pedig ha velem utaztak volna, lett volna módjuk meggyőződni arról a vízbőségről, melyben városunk leledzik. Faradjanak fel kérem a Klimó utcába, azaz menjenek a petrezselyem-utcáig,

párhuzamban a honvédség ez idő alatti haladásával, a körülbelül kétszáz oldalas könyvben bő részletességgel megírva s mint ilyen kell tekintenünk, ha ismertetni akarjuk. Mert nem dolgozhatván szerzője más eszközökkel, olyanokkal dolgozik, milyent a huszonöt éves történet eléje nyújt és olyan téren, melyen e huszonöt év története mozog.

A m. kir. honvédség tavaly ünnepelte harmincéves fennállását. Honvédhuszárezdek csak 1874-ben alkottattak, 1869-től 1874-ig a honvédhuszárság csak honvéd századlovasságból állott. E lovasszázadok történetének ismertetése az első a könyvben. Az ezredet később alkotó lovasszázadok voltak: a baranyai 25-ik lovasszázad Pécsen, a somogyi 26-ik Szigetváron, a zalai 28-ik Körmenten és a somogy-zalai 40-ik lovasszázad Kis-Kanisán, mely századok az akkor fennállott V-ik budai honvédparancsnokság alá tartoztak. A könyvnek e korszakra vonatkozó része ismereti az akkori századbeli tisztek névsorát s a századok egész felszerelését, legénységi állományát, gyakorlatait s e tekintetben a honvédlovasságnak ez időben általános szervezetét s fejlődését elének tárja.

A lovasezredünk 1874-ben történt szervezésével kezdődik az ezred tulajdonképeni története. A 8-ik honvédlovasszázad ezredparancsnokságból akként alakult, hogy az osztályparancsnokságot Pécsre áthelyezve ezredparancsnoksággá tették. A jelzett év október 1-én alakult meg az ezred, a mikor is Pécsen a 25-ik és 26-ik század az első, Körmenten a 28-ik és 40-ik század a második

aztán jöjjenek le a Klimó, Sánc s Makár-utcákon végig s nézzék meg mily vadul hőmpölyög tova az ár. Hogy ragadja magával a sárga répat, parafadugót, cipőtálpát, mosogató rongyot, meg döglött macskát. Felséges jelenet! S amint így elnéztem a zugó ár ezer csipkés hullámain — folytatta átszellemült arccal saját külön hollandink — hirtelen néhány liba közeledett uszva a rohanó árral, s élükön fonséges felsőbbbséggel kapkodta uszohártyás lábait a gúnár. Nem tudtam ellentálni s elragadtatva a látványtól magam is bele ültem a vízfolyásba. A libák úgy tekintettek reám okos szemekkel, mintha azt mondták volna:

— Uraságod itt idegen?

De én nem tartóztattam magam. Szárnyaimmal felkorbácsoltam a hullámokat, s úgy kiáltottam bele a csendes éjbe:

— Balga emberek! Mit zúgolódtok? Nem látjátok a fonséges hullámokat, a reservoirok túlteltesége folytán kiomló árt? Nem látjátok a »Lohengrin« hattyuja gyanánt tova uszó libákat? S amint a lomhán tova vonuló felhők mögül előbujt a holdvilág, lelkemben sötét kétség szállott a fölött, hogy vajjon hol van a pécsi vízhiány?!

(Még valami vizes.)

Honny soít qui mal y pense! Csupán arról van szó, hogy a siklósi országuton van egy ház (van ugyan több ház is), melyen a tisztaság szempontjából csatorna vezet az udvarból az utcának vaslemezzel fődött folyókájába. Hát ez szörnyen rendjén van és rémségesen előkelő, a hiba csupán abban rejlik, hogy az udvarról kivezető cső, néhány centiméterrel rövidebb a kelleténél, s így a kifolyó víz és mosogató lé nem az utca folyókájára, hanem az azt fődő vaslemezzel zuhog s onnan az utcán játszadozó gyermekek végtelen öröme, lefolyik az aszfaltra s profán módon, legkevésbé sem illatos pocsolóvá alakul. Hogy aztán a pajzán gyermekek hajócskákat ergetnek a pocsoló végig s kissé megakasztják a gyalog járdán való közlekedést, az sem tesz semmit. Hiszen ifjak ők és ártatlanok, ők még nem játszottak el kis játékaikat!

Dr. Faust.

osztályt képezték. Az első ezredparancsnok gróf Csáky Kálmán lovasszázados volt. A pécsi osztály első parancsnoka szentgyörgyi Jablanczy Sándor volt s a tisztikarban szolgált báró Splényi Ödön is, mint százados. Az ezrednek a város költségén lovassági laktanyát építettek s itt volt első otthona. 1876-ban a honvédparancsnokság Budáról Székesfehérvárra lett áthelyezve s ez időktől fogva a székesfehérvári V-ik honvédkerületi parancsnokság kerületébe tartozott az ezred.

Ez évben a Békés-Gyulán tartott honvédlovasszázadgyakorlaton gróf Csáky Kálmán őrnagy és Karliczky Zsigmond ezredtrombitás voltak az ezredből kivezényelve, mely alkalommal szeptember 14-én a király az ezred 2-ik századába tartozó »Julcsa« nevű lovat lovagolta. Ez a ló volt az első és egyetlen honvédkincstári ló, melyet a király lovagolt.

Az ezred nevében 1880-ban állott be a változás, hogy »lovasezred« elnevezés helyett a »huszárezred« elnevezést léptették életbe.

Ugyanez évben az ezred mindkét osztálya a Pécsen tartott fegyvergyakorlatokon vett részt, a mikor szeptember 24-én és 25-én a király is Pécsen volt s az ezredet a sátorbortban és az Udvard környékén tartott gyakorlatokon megszemlélte.

Ez évben Pécs városa az ezrednek egészen új lovassági laktanyát és egy fődött lovardát épített.

A következő évben a »lovassági felügyelői állás« szerveztetvén, első lovassági felügye-

Napirend 1899. november 9-én.

Naptár: csütörtök, nov. 9. — Róm. kath.: Tivadar. — Prot.: Tivadar. — Görög-kel.: (okt. 28.) Neonilla. — Zsidó: Kislev 7. — Nap két 6 óra 57 perckor; nyugszik 4 óra 29 perckor. — Hold két délután 12 42 perckor; nyugszik 10 óra 38 perckor este.

Időjárás. Kiliátás a központi meteorologiai intézet jelzése szerint: Változás nem várható.

Közgazgatási bizottsági ülés a vármegyházán d. e. 10 órakor.

Állandó választmány ülése a vármegyházán d. e. 10 órakor.

Rendkívüli vármegyei közgyűlés d. e. 11 órakor.

Színház: „Othello”; tragédia.

— **(A polgármester itthon.)** Majorossy Imre polgármester, egy napi távollét után, tegnap este Budapestről Pécsre hazakerkezett.

— **(Ünnepelt járásbíró.)** Tegnapelőtt tartották meg a szentlőrinci polgárok és a járás notabilitásai az új járásbíró, *Marjovszky István* tiszteletére a bankettet. Az egész vidék társadalma részt vett a szépen sikerült banketten, melyet a szentlőrinci nagyvendéglőben tartottak. Számos felköszöntőt mondtak a nyugalomba vonult és az új járásbírókra, a cigányzene pedig szólt késő reggelig, mikor is a társaság az ünnepelt új járásbíróét éltetve széteszlott.

— **(Felolvasás a hypnotizmusról.)** Alig van intelligens ember, a ki ez időtájt hosszabb-rövidebb ideig, jól-rosszul palástolt közönbösséggel, vagy izgatott kíváncsisággal nem törte volna az eszét Naukom bámulatot keltő mutatóványain. A ki nem látta, a fejét rázza s bizonyos szellemi fölénnyel tekint a hívők seregére; összebeszélésnek, kóklerségnek, gyerekmesének mondja az egész, ha még oly szavahihető, ép érzékekkel és egészséges ítélőtehetséggel bíró emberek bizonykodnak is a tények valódisága mellett. A ki pedig látta, ámulatában nem tud hova lenni, keresi a jelenségek magyarázatát, összekutatja minden olvasottságát, hogy nyitjára jöjjön a ejtélynek. Feltámad bennük a tudás ösztöne,

mely szüntelen izgat és nyugodni nem enged, hogy hát a szervezet melyik idege, a lélek melyik ereje, miért, hogyan és mi által működik a hypnotikus állapot idején oly rendellenes módon. Persze, hogy hiába minden kutatás, haszontalan minden okkeresés. A tudomány e jelenségekkel szemben ma még igen gyenge, a bölcsélet ma még a hypothezisek ingoványaira, a lehetőségek süppedékes utaira küldi a tudományra szomjuhozót. S az ember úgy van, hogy még ez a bizonytalanság is érdeklő. Érdekes tudni, miképen vélekedik a filozofia e kérdéssel, miként erőlködik a tudomány e satárságos tünemény megmagyarázásán. Ép ezért azt hisszük, hogy sokan, nagyon sokan a tudásvágy ingerlő örömeivel veszik a hirt, hogy a „*Pécsi kath. Kör*”-ben a legközelebbi *szombaton* (nov. 11.) és *kedden* (nov. 14.) esti 8 órakor *Szilvek* Lajos dr. theologiai tanár a hypnotizmusról fog értekezni. Felhívjuk az érdeklődők figyelmét e rendkívül tanulságosnak ígérkező felolvasásokra. Külön meghívót (az idő rövidege miatt) e két estére nem bocsátanak ki, hanem mindazokat, kik igényt tartanak rá, ez uton hívja meg a rendező bizottság.

— **(Halálozás.)** Folyó hó 7 én hunyt el Zomborban *Sudár* Gyula, kácsfalui körjegyző. Az alig 50 éves, erőteljes férfit szívbjavítta a korai sirba, nagy veszteségére a közügyeknek, melyeket oly kitünően szolgált lankadatlanul. *Sudár*, Baranyamegye egyik legképzettebb jegyzője volt, aki jogot végzett s az akkori pesti kir. táblánál is volt alkalmazva. Nyájas, szolgálatra kész modoráért általános szeretetnek örvendett; a nép, melynek nemcsak jegyzője, hanem minden ügyeiben gondozója volt, atyjaként tisztelte és ragaszkodott hozzá. Halálát agg szülei, ifju neje és két kis leánya, valamint igen kiterjedt körű rokonság gyászolja. Zomborba üdülést ment keresni pár hét előtt rokonaihoz s időleges nyugalomát örök pihenővel váltotta föl a halál.

A vörös csákós ezred a 8-ik honvédszázados volt.

1895-ben Pécsen a 3-ik honvéd lovasdandárnál dandár lovaglós tanfolyam nyílt meg, mely az ezred laktanyájában helyeztetett el.

A Körmenden ez évben tartott őszi fegyvergyakorlaton a király *Kálmán* Frigyes ezredes ezredparancsnok előtt így nyilatkozott:

— *A 8-ik honvédszázados mindig jó és szép volt. Ma is ép oly jól viselte magát, mint a mily szép a tartása. Köszönöm ezredes ur!*

Az ezred I. osztálya *Balta* Béla őrnagy parancsnoksága alatt e gyakorlaton oly ügyesen nyomult az ellenség balszárnyára, hogy annak egész tüzéségét meglepve, azt hirtelen támadásával elnémitania sikerült.

1897-ben nyugalomba vonult gróf *Schluppenbach* István s helyette dandárparancsnok báró *Zech* Arnold lett. Ugyancsak nyugalomba vonulván *Kálmán* Frigyes ezredparancsnok is, *Eckensberger* György alezredes nevezetett ki ezredparancsnokká.

1898-ban a király ötvenéves császárjubiléuma alkalmából az ezredben jubileumi érmet kapott 41 tényleges, 62 tartalékos tiszt; 255 tényleges és 3101 tartalékos legénységi állománybeli egyén. Ez évben *József Ferdinánd* főherceg Pécsen járván, az ezredet a laktanyában megsejmelte.

Végül az ezred ez évi történetében nevezetes az október elsején tartott huszonöt éves jubileum, melylyel az ezred története be is fejeződik.

— **(Törvényhatósági tagválasztás.)** Holnap (csütörtökön) megyei törvényhatósági bizottsági tagválasztás lesz a szalantai kerületben. Néhai *Forray* Iván helyére választanak új törvényhatósági bizottsági tagot. A választás elnöke *Szauter* Antal plebános, helyettese *Olaszy* Gábor körjegyző lesz.

— **(Talált hulla.)** A napokban — mint értesülünk — Rác-Petre község közelében az utszéli árokban egy rongyokba burkolt gyermekhullára akadtak. A hulla körülbelül 2—3 hónapos csecsemő s már vagy két hét óta fekszik az árokban. A nyomban megindított vizsgálat már annyit kiderített, hogy a rác-petrei asszonyok között nincs a bűnös anya s így más irányban folytatják a nyomozást, mert nem lehetetlen, hogy valamely közeli községből hozták oda a hullát a gyanú elhárítása végett. Ez annál valószínűbb, mert Rác-Petren — hol a lakosság még nem ismeri annyira a bűnt — már évek óta nem fordult elő ily sötét bűntény.

— **(Felolvasó estély.)** A pécsi kereskedelmi itjusági kaszinó f. hó 11-ére jelzett felolvasó-estélyét saját helyiségeiben (Nepomuk-utca 9. sz.) tartja meg, mely ez alkalomra különösen fel lesz diszitve és a tavalyi estélyekből következtetve nagytömegű látogatás esetén is a célnak meg fog felelni.

— **(Magánmenvizsgálat.)** Ma délután 10 órakor tartott a vármegyei ményvizsgáló bizottság magánmenvizsgálatot. A bizottságban résztvettek: *Jeszzenszky* Ferenc elnöke alatt: *Vaniss* Sándor főszolgabíró, *Részler* István szakértő, mezőgazdasági bizottsági tag, *Schreikowszky* Gusztáv n.-atádi méntelep parancsnok, százados és *Pupinszky* Tivadar járási állatorvos. Magánménéket vizsgálatra hajtottak: *Pucher* Máttyás kiskozári, *Hagenthurm* József kisbudméri, *Martin* Menyhért m.-sórosi, *Kati* József belvárdi, *Deli* Mihály lothárdi, *Kathreiner* József n.-kozári és *Stojanovits*

Csak rövid vonásokban ismertettük honvédszázadosunk huszonöt éves történetét. A szerző alapos tanulmányok és az összes kütők egybevetésével írta meg ezt a történetet, melynek megírása azonban annál fáradságosabb volt, mert csupa levéltári kutatás és rendeletekben való buvárkodás képezte alapját. Kedves segítői voltak ebben *Waldbauer* Henrik főhadnagy és *Várady* Géza százados, kiknek utószavában a szerző meleg köszönetét is fejezi ki.

A könyvhöz érdekes mellékletek vannak csatolva. Megtudjuk abból, hogy az ezred 25 év alatt illetékekre, élelmezésre és egyéb kiadásokra 7.858,479 koronát és 46 fillért adott ki. Pótlókat 2.375,446 koronáért vásárolt, tehát az ezredre, öltözetben és felszerelésben kívül, huszonöt év alatt 10.234,925 koronát és 46 fillért költött a magyar állam. Az ezred tisztikara 1899. október 1-én 50 tényleges és 70 tartalékos tisztből állott; legénysége 481 tényleges és 2765 tartalékos volt. Az ezredben jelenleg 36 szolgálati jutalomban részesülő altiszt van. A könyv közli az ezredben 25 év alatt szolgált törzsörmeztérek, népfelkelő tisztek és a tartalékos tisztek névjegyzékét is. Végül táblázatos kimutatásban adja az ezrednek 25 év alatti tisztjei és tisztviselői névsorát.

Mindezekből láthatólag a szerző érdemes munkát végzett és könyve idővel a legjobb forrásmunkák közé fog számíttatni a magyar királyi honvédség történetirői előtt!

Kövágó Őrs.

lője az ezrednek lovag *Henneberg* Károly alezredes lett, a ki 1873-ban osztályparancsnok volt már az ezred felett. Ugyanekkor osztott be az ezred a Budapesten ujonnan szervezett 2-ik honvédlovasdandár parancsnokságba.

1889-ben a honvédlovaszázadosok újra szerveztetvén, Pécsen az 1. 2. és 5-ik század (első osztály) és Keszthelyen a 3. 4. és 6-ik század (második osztály) nyert állomást. Ez évben az ezred *Zgorski* Zsigmond őrnagy parancsnoksága alatt a lovas-hadosztály gyakorlatokon, melyek Monoron a király előtt tartottak, szintén résztvett.

Ez év április 1-én állították fel Pécsen a 3-ik honvédlovasdandár parancsnokságot, melynek parancsnokává gróf *Schluppenbach* István ezredes nevezetett ki. Ugyanez évben *Kálmán* Frigyes alezredes lett az ezredparancsnok.

1891-ben a király Pécsen levén a hadgyakorlatokon, az ezred mindkét osztálya résztvett. A következő évben tartott hadgyakorlatokon a király *Kálmán* Frigyes ezredes ezredparancsnoknak az ezred kitünő kiképzéseért és magatartásáért külön is kifejezte dicséretét. Ez évben nyert az ezred *Manlicher*-legyvert.

Az 1893. évben az ezred résztvett *Kőszegen* a király és *Vilmos* német császár jelenlétében tartott hadgyakorlatokon. A király gróf *Schluppenbach* István dandárparancsnok előtt így fejezte ki elismerését:

— *Dandárja igen szép és jó; de különösen a vörös csákós ezred tetszett nekem legjobban.*

Pántó nagybudméri lakosok. A felhajtott nyolc magánmén közül hatot alkalmasnak nyilvánított a bizottság, míg kettőt roskatag (strupiért) volta miatt alkalmatlannak talált.

— (**A gondatlanság következményei.**) Papp András, peterdi lakos háza a napokban kigyuladt és tetőzete porrá égett. A tüzet a rossz kémény okozta, melyet gondatlanságból nem javítottak ki, míg végre az egész ház leégett miatta. Magyar-Egryen Póra Istvánnak egy kazal szalmája égett le a minap. A tüzet magának a károsnak vigyázatlansága okozta, ki a kazal tövében pipázott s egy parazsat elejtve, attól támadt a tűz. Lőcsön Abrisin Sztipónak egy kazal szalmáját a mellette gyufával játszó gyermeke felgyújtotta. Ugyanigy keletkezett kazaltűz Uj-Bezdanban, hol Kis Pál Jánosnak négy éves fia gyulát gyújtogatott a kazal körül és ezzel okozta a tüzet. Konrad Jakab maissi lakost szintén ilyen okból érte kár; neki is egy szalmakazlat gyújtották fel a gondatlan szülők által magukra hagyott gyermekek. A majsai Gyant-pusztán Molnár Mihály sertésöljút is vigyázatlanság folytán keletkezett tűz pusztította el. Az ólban két hizó és egy malac is bentégett. Végül a komlói korcsma mellett a cselédház is a tűz prédája lett a minap. Kenyeret sütöttek a házban és a kemencéből kicsapó láng meggyújtotta a tetőt. Mindeme gondatlanságból eredő tüzesetekről jelentést tettek a bíróságnak is.

— (**Katholikus körök kongresszusa.**) A magyarországi Katholikus körök és egyesületek országos kongresszusa ma kezdődött Budapesten. A kongresszuson résztvesznek a többek között a pécsi kath. kör részéről: Rézbányay János, dr. Darányi Ferenc. A dunaföldvári kat. kör részéről: Bence István apát Rájder Pál. A tolnai tamási kath. kör részéről: Bubits Antal ügyvéd, Gundy Sándor, dr. Frühwirth Jenő. A tolnai kath. olvasókör részéről: Fekete Ágoston, Kusztos Mihály, Varga József. A paksi kath. kör részéről: Streicher József pleb. Schmidt Ferenc. A báttaszéki kath. kör részéről: Holndonner Ferenc pleb. Szám József tanító. Himesházáról: Prantner Ferenc esp. A bakócai ker. fogy. szövetkezettől: Villax József és Áronffy Ferenc.

— (**Jóváhagyott alapszabályok.**) A Somogy-Karádi róm. kath. legényegylet alapszabályait a m. kir. belügyminiszterium a bemutatási záradékkal ellátta.

— (**Esti levél a rendőrségről.**) Naukom Antal, a verseci kútfúró, miután a Tejcsarnoknak egy jól szuperáló ártézikutat fűrt és mint egy örökdióségű Svengáli ünneptette magát, végre elutazott Pécsről. »Utánam az özönviz«, gondolta magában és bizony most miatta nagy pácban van a rendőrség, és keresi mindenki, a jól ismert Kónyi nevű titkos rendőrtől kezdve egész a főkapitányig, hogy kicsoda Pécsen a pesti lapok tudósítója. Mert annak a halandónak bizonyára kitekernék a nyakát. Mikor a helyi lapok irtak Naukom hipnotikus kísérleteiről, a rendőrség elolvasta azzal a kényelemszerető öntudattal, hogy ime erről is a lapokból értesül, mint sok más dolgról, a mi a mi szép városunkban előfordul. Hanem azért ki sem gondolt rá, hogy talán tilos dolgot művel az a hipnotizáló kútfúró. S mikor a tisztí orvosok hivatkoztak holmi tiltó körendeletre, akkor sem tettek semmit, mert hiszen a Nemzeti Kaszinóba csak nem állithatnak be a rendőrök, hogy ott betiltsák a hipnotizálást?! Igen ám,

csakhogy akkor a pesti lapok is szellőztetni kezdték a dolgot. Ez pedig már nagy szó. Mert ha a Mecsek alatt lövünk bakot, azt csak mi tudjuk; de ha a baklövés híre a Mecseken is túlmege, azt tudja az egész világ. És a rendőrség borzasztóan dühös most a pesti lapok ismeretlen levelezőjére; pedig azok a lapok a helyi lapokból irták ki Naukom viselt dolgait s csak azt tették hozzá, hogy — miképpen engedhet meg ilyent a pécsi rendőrség? És hogy a pécsi rendőrség dicsérete teljes legyen a »Pesti Hírlap« mai számában Tóth Béla az ő »Esti level«-ében a következőket írja:

»A thuzséri szerencsétlenség után, 1894. december 19-én, a belügyminiszterium ezt a rendeletet bocsátotta ki: 1. Orvosi gyakorlatra nem jogosított egyéneknek a hipnotizálás egyáltalán tilos. 2. Orvosok a hipnotizálást csak gyógyítás céljából s a következő feltételek mellett gyakorolhatják: a) nagykoru egyén saját, kiskorú vagy gondnokság alatt álló egyén szülei, gyámja vagy gondnoka beleegyezése nélkül nem hipnotizálható; b) a hipnotizálás csak harmadik személy jelenlétében szabad. A jelen rendelet ellen vétők kihágást követnek el és amennyiben cselekedeteik a büntető törvénykönyv rendelkezése szerint súlyosabb beszámítás alá nem esnek, 15 napig terjedhető elzárással és 100 frtig terjedő pénzbüntetéssel büntetendők.« És mi történik most? Tulajdon az a Naukom, ki a thuzséri kastélyban működött, Pécsen, a maffa rendőrség tudtával és engedelmével, több hipnotikus koncertet rendezett. Most pedig, miután a városi főorvos tiltakozott e visszaélés ellen és följelentést tett, Naukom magánelőadásokat rendez. Mert mindig akadnak emberek, akik idegeiket és életüket leteszik a kontár kútfúró kezeibe. *Hát a hatóságok? Azokat is meglepte a mánia, különben lehetetlen volna, hogy ne szereznének foganatot a rendeletnek ép azzal az emberrel szemben, aki ellen a miniszterium a rendeletet kibocsátotta.*

— (**A város gazdasági választmánya**) tegnap délután 3 órakor a városháza gazdasági tanácsstermében Herbert János gazdasági tanácsos elnöklete alatt ülést tartott. Az ülésen jelen voltak: Ráth Mátyás, Graumann János, Tiefenbacher Nándor, Járányi József, Cirják Ignác, Suha Rezső, Rauch János főmérnök, Vidakovits György, Dobszay Antal, Tamási Ferenc, Kammerer Ferenc, Ladányi Sándor, Csizmadia Géza másodaljegyző és Bubregyh Nándor gazdasági felügyelő. Az ülésen tárgyalták a Petőfi utca, Rigoder-ut és a Veszthely-utca lakóinak kérvényét gázcső és vízvezeték lerakása iránt. Azonban a gáz a jelzett utcákban nem fizetné ki magát s ezért csak kőolaj-lámpákat fognak kapni; vízvezetéküket pedig már csak azért sem rendezhet be a város, mert úgyszint hiába lenne, nem lévén víz! A püspöki uradalom által a létesítendő elmegyógyintézet telkéül felajánlott rét-utcai 3929 négyszögöl területet — melynek ára 15.290 frt lenne — Ráth Mátyás és Cirják Ignác bizottsági tagok fogják szakértői szemlén megvizsgálni. Zsolnay Vilmosnak 400 négyszögöl agyagbánya évi 100 forintért bérbeadatott három évre. Végül a szigetkülvárosi legelő kibővítése tárgyában Herbert János elnöklete alatt Cirják Ignác, Vidakovits György, Petrovics Ferenc, Járányi József és Csizmadia Géza másodaljegyzőből álló bizottság küldetett ki, hogy a legelő mikénti kibővítésére javaslatot tegyen. Több kevésbé fontos tárgy elintézése után az ülés este öt óra körül véget ért.

— (**Vásári tudósítás.**) Mint tudósítónk írja, lezajlottak a szt.-királyi s göröcsönyi vásárok, amaz halottak napján, ez pedig Szent Imre napján, illetve (az nap vasárnap lévén) az ezt követő napon, hétfőn. Ott — s itt is, kivált a kereslet épen nem állott arányban egymással. A kínálat élénk, de vételkedv

igen lanyha volt. Lábás jószágot szép számmal hajtottak fel, de kevés kötés történt s az is arányilag olcsó árban, kivéve az erős, izmos lovakat, ezeket az olasz kereskedők jó áron vették, páronként 4—600 frtért; a szarvasmarhát nem igen vették, főképp nem az ökröket, tinókat; az olcsó 20—25 frtos csirákat keresték s vették, a »gyűrűzési« (eljegyzési) lakomára készülő »lányos apák«. A sertés vásár pang, az itt-ott még mindig s folyton mutatkozó s uralkodó-sertésvész miatt, de különben is olcsón veszik, mivel a kukorica aránylag drága. Jó vásárt csináltak a szabók, cipészek, csizmadiák, ugyszintén a rőföskereskedők is. Sátoraikban hemzsegett a vevőközönség, panaszkodván eladó holmijuk olcsósága s a megvenni kényszerült árak drágasága miatt. Általában, mindkét vásáron meglátszott, hogy legdrágább a pénz. — Nem hiába, hogy a pénzintézetek is felemelkedtek a kamatlábat.

— (**Tisztjeink és a délafrikai háború.**) A hadügyminiszter tudvalevőleg nemrég rendeletet bocsátott ki, hogy a hatóságok ne engedjék meg a verbuválást a transzváli csapatok számára, mert ez a monarchia semlegességének rovására esnék. Rendelet érkezett a katonai hatóságokhoz is azzal az intézkedéssel, hogy a délafrikai háborúban való részvételre nem lehet szabadságot adni a tiszteknek. A közös hadseregből ugyanis sok szabadságot kérő folyamodvány érkezett a hadügyminiszteriumba. A legtöbb tiszt, leginkább hadnagy, főhadnagy a burokért való lelkesedésből akart Dél-Afrikába menni. Alig akad négy-öt tiszt, a ki az angol hadseregbe akart belépni. Valamennyi tiszt egy évi szabadságot kért, többnyire családi ügyek, vagy tanulmányut alnév alatt. A katonai hatóság mindig Dél-Afrikát látott és a kérvényeket elutasította.

— (**Pince-tűz.**) A napokban az ózdi szőlőhegyen elégett két pince, melyekben sok hordó, kád elégett s néhány akó bor is elfolyt, mi által Illés József és Ferenc és Csák János ózdi lakosok 2—300 frt kárt szenvedtek. A tüzet legelőbb Téseny- s Berekalja-pusztai cselédek vették észre, a kiknek nagy, a csendes éjben messze elhallatszható kiabálására fölsettek a falubeliek is, de az égő, már beomlott pincéből megmenteniök mit sem sikerült, miért is azt földdel behányva, megakadályozták a tűz továbbterjedését.

— (**Egy tréfa következménye.**) Egy orosz faluban történt. Három leány várt egy fiatal legényre és elhatározták, hogy megtréfálják. E célból, mielőtt a legény megjött, fölemelkedtek a pince csapóajtóját, a nyílást letakarták gyékénnyel és körülötte foglaltak helyet. Amikor a legény megjött, az egyik leány, a kinek kezét nyújtott, visszalökte és pedig oly szerencsétlenül, hogy a legény beleesett a pincébe, feje egy kőbe ütdött és rögtön meghalt. A leányok, hogy a tragikus esetet elpalástolhassák, befütötték a nagykemencét s fölhozták a holttestet a pincéből és a lángok közé dobták. Járókelőknek föltűnt a kéményből kitóduló füst sajátságos színe, bekopogtattak, de nem nyitották ki az ajtót, mire azt betörték. Beun hajmeresztő látvány tárult eléjük. A kemencében egy emberi test égett teljes lánggal, a kályha közelében pedig három leány ült, a rémülettől szinte önkívületben,

hogyan tudtak a hozzájuk intézett kérdésekre felelni.

— **(Kutyák garázdálkodása.)**

A torró nyáron s midőn kűszöbön áll a tél, akár állandó rovatot lehetne a lapokban nyitni a garázdálkodó ebek számára, melyek gazdáik vétkes könnyelműsége folytán elkőborolnak s gyakran kellő élelem hiányában veszettségbe esnek. Mint értesülünk, a napokban Szalántán három kőborkutyát lőttek le, melyek közül az egyik késő este a kerítés alatt bebújt Szalma János ottani gazda udvarára, kinek házőrző kutyáját megmarta. A megmárt kutyát állatorvosi vizsgálat alá vették.

— **(Megbolondult a köszörűs.)**

Az egyszer nem holmi biciklistáról van szó, ki után a falu gyerekei szokták kórusban ordítani: Megbolondult a köszörűs! — Hanem egy valódi köszörűsről, kit munkája közben ért utól a téboly, melynek csirája csendes örületként már huzamosabb idő óta benne lappangott. Akként történt a dolog, hogy tegnap Szent-László pusztán csendesen dolgozott *Wiblichauer* János vándorköszörűs, midőn hirtelen felkapta a keze alatt levő kések egyikét s agyonszurással fenyegette a járókelőket. Persze lefűlelték, még mielőtt kárt tehetett volna valakiben s most őrizet alatt tartják. A szerencsétlen embernek tébolydába való szállítása iránt megtették a szükséges intézkedéseket.

— **(Ha a borjú bámul...)** Ismeretes mindenki előtt az a nem éppen hizelgő mondás-szólás, hogy bámul, mint a borjú

az új kapura. Sásdon azonban ezt a szólásformát ezután megváltoztathatják és így is mondhatják: bámul, mint a borjú a vonatra. Mert az történt tegnap Sásdon egy üszőborjuval, hogy nagyon el talált bámulni a vonatra és ezért tragikus vége lett. Az üsző *Kovács* József gazdálkodó volt; valahogy kiszabadult az udvarból és elszaladt. A vasuti töltésen azonban éppen a szembejövő vonattal találkozott; annak elébe állt és nézte, bámulta a prűszkölő vasparipát. És annyira bámult-ámult, hogy a vonatvezető se gőzzel el nem riaszhatta a sinek közül, se a vonatot nem tudta megállítani s bizony a szegény bámuló borjú a kerekek alá került s pár pillanat alatt borjupaprikás lett belőle.

— **(A kik irtóznak az angyalbörtől.)** Közvetlenül az idei katonai sorozások után névszerint közöltük ama járási legények névsorát, kik hadkötelesek lévén, elmulasztották a fősorozáson megjelenni s mivel tartózkodási helyük ismeretlen volt, elrendelték ellenük a körözést. Negyvenketten voltak annak idején az angyalbörtől irtózó legények, kik közül az időközben megtartott utóállításon számosan jelentkeztek. Ez idő szerint csak tizenegy az ismeretlen helyen tartózkodó hadkötelesek száma, kik ellen most, mint katonaszökevények ellen, elrendelték a körözést.

— **(Verekedő legények.)** A napokban csinos kis verekedést rendezett néhány berugott legény a hirdi korcsmában. Alaposan berugva állítottak már be s alig ittak meg egy liter bort, már össze is veszte s csak a

korcsmáros és a vendégek közbelépésének köszönhető, hogy vér nem mosta a korcsma padlóját. Így is alaposan elpűfölték egymást. A verekedő legényeket feljelentették a bíróságnál.

— **(Eltűnt zsebóra.)** *Kristóf* János kovácssegéd szorgalmasan dolgozott ma a műhelyében. Munkája közben nem igen figyelte meg a műhelyben járókelőket; így történhetett azután, hogy valaki elemelte az ezüst zsebóráját, mely a falon egy szögön függött. A meglopott ember feljelentette kárát a rendőrségnél s most keresik az eltűnt órát.

— **(A jó szomszédok.)** *Gadó* Józsefné *Lesnyik* Mária Tette-utca 69. szám alatti lakosnő nem a legjobb egyetértésben élt a szomszédjával. A harag tegnap este azután annyira vitte, hogy köveket hajigált át a szomszéd udvarába. Egy ablakot szerencsésen el is trafált, a miért ma feljelentették a rendőrségnél, a hol megindították ellene a vizsgálatot.

— **(Elfogott tolvaj.)** Még az ősz elején történt, hogy a *Dürr*-féle malomból négy kas méhet, az *Escher*-féle szőlőből pedig lugos szőlőt emeltek el. A szőlőtolvajt a rendőrség járát is látta s a tolvaj csak a szőlő elhagyása után tudott megmenekülni. Ma elfogták ennek a két lopásnak a tettesét *Darabos* József, verőcei illetőségű napszámos személyében. *Darabossal* már többször volt baja a rendőrségnek; többek között, mikor a *Höffler*-gyárban volt kocsis, ott betört a raktárba és bőrkötve lopott. Most ül

— Meg van erről győződve? — kérdezte s élesen a szemébe nézett.

— Természetesen... hebegte zavarodottan. De mégis nagyon becsesek nekem a jótanácsai s az utóbbi időben nagyon fukarkodott velük.

— Tehát csak a művészetéről és a jótanácsról van szó — jegyezte meg gúnyosan *Losoncy*.

— Hiszen érthető... És az is bántott, hogy úgy tetszett, mintha nem volna megelégedve a munkámmal.

A műterem kiürült; kettesben maradtak. *Gertrud* távozni készült.

— Nem mer velem egyedül maradni? — kérdezte *Losoncy*. — Óh maga ájtatos szent.

— Kérem ne beszéljen velem ilyen hangon — pattant fel a leány, majd fuldokló zokogásban tört ki.

Losoncy meghökkent.

— Nem akartam fájdalmat okozni — mentegődzött. Hiszen szeretem, igazán szeretem, talán jobban, mint gondolja — fogadkozott, ajkához emelve *Gertrud* mindkét kezét, de épen azért fáj a vergődését látnom.

— Hát mit tegyek? — kérdezte sirva *Gertrud*. Hiszen eléggé küzködöm a sorsom ellen!

— Azt hiszem rossz uton halad — volt a válasz. Még mindig ragaszkodott a nemesi kuria poshadt előítéleteihez. Pezsgő temperamentuma van, de kedvét szegi, erejét megbénítja a rangjához bogozódtott sok haszontalan cafrang. Az ön életfelfogásával két ut áll előtte: vagy apáca lesz, vagy férjhez megy. És ha a körülményei nem engedik meg, hogy feleséggé legyen? Nos, akkor a pokolba az alszeméremmel, menjen bele bátran az élet

— Hogyne, hogyne, — feleli *Gertrud* s e közben egy beaftseak-et rendel.

— Ah, *Lindner* az ember nyugta előtt ne dicsérje a napot; azt hiszem, ma még rettentő záport kapunk, — de minden esetre a szebbik évszak felé közeledünk — mondja a zongoratanitónő barátja, egy svájci kövér, jóízű nő. Gyönyörű szőke haja van, de se kedve sincs, hogy gondozza, se szive, hogy levágja. — Brr! ha téli hónapokra gondolok, a mikor az utcai ajtónak mindig zárva kellett lennie s a tejszarnok padlója tele volt nedves szalmával, a levegő pedig széngőzzel és füsttel.

— Én az életnek csak a jobbik óráira emlékezem vissza *Müller*, feleli *Lindner*.

— No hallja, *Lindner* — mondja a svájci nő (ezek a hölgyek ép úgy a családnevükön szólítják egymást, mint a férfiak), — hallja maga igazságtalanságot követ el jó óráival. Látja, én, míg a jó órák tartanak, sohasem szomorkodom: mihelyt azonban a jók megjönnek, visszaemlékezem a rosszakra, hogy a jókat duplán élvezzem. — Apropos, *Glimm*, — mondja *Gertrud*hoz fordulva, — elolvasta már *Zola* *Assomoir*-ját? — Ha igen, akkor kérem vissza, egy barátnőm szeretne elmélyedni benne.

— Én nem szeretem *Zolát*, — sóhajtja *Lindner* kisasszony — nem szeretem, ha az ember az életnek mindig az árnyékos oldalát veszi; ezért nem tetszik nekem *Losoncy* festése.

— *Zola* és *Losoncy*! Nagyszerű ez az egymáshoz állítás — nevetett a svájci hölgy, *Zola* és *Losoncy*! — Csupa merő ellentét. Csak abban egyeznek meg, hogy

— **(A szabadság hősei.)** Rosner Antal és Ács Ferenc munkások tegnap este a sörház-utcai Bors-féle korcsmában verekedést akartak kezdeni. A rendőrség azonban közbelépett és haza küldte őket. De ők nem mentek haza, sőt vissza akartak a korcsmába térni, hogy ott tovább izgáskodjanak. A rendőrök erre bekisérték őket, de mert nekik is ellenszegültek, csak négy rendőr bírta őket megfékezni. Hanem azért az egész király-utcán végig kiabálták:

— Szabadság van! Szabad ütni — verni; lopni!

A két izgága embert becsukták, mert mindkettő nagyon ismeretes már a rendőrség előtt. Ács Ferenc egyszer már egy rendőrrévolvert is fogott, mikor az be akarta kisérni. Feljelentették őket a bíróságnál.

— **(A pálinka.)** Kiss János napszamos állandó lakója a pálinkásboltoknak. Tegnap este is nagyon fel talált önteni a garatra a geberduszából, a minek eredménye az lett, hogy a Jókai-utcán elvágódott és betörte a fejét. A vértől boritva, eszméletlen állapotban tették fel azután egy mentőkocsira és bevitték a kórházba, hol most kellő ápolás alatt van.

— **(Tűz a vasutnál.)** Lukács Imre sükédi vasuti őrháza mellett tegnap egy az őrház tulajdonát képezett szalma kazal kigyulladt. A tüzet, melyet magának az őrnek sikerült még idejében eloltani, valószínűleg egy arra haladt mozdony kipattant szikrája okozta.

— **(A Margitta-szigeti ármentesítő-társulat)** f. hó 22-én d. e. 9 órakor

Mohácson a városháza termében ülést tart Tormay Károly alispán, mint miniszteri biztos elnöke alatt. Az ülés tárgya az alapszabályok letárgyalása és egy nagyobb összegű kölcsön felvétele.

— **(Kiderült lopás.)** Kovács István, pécsváradi lakosnak az istállóból elemelték a zsebóráját. A káros feljelentésére megindult nyomozás során kiderült, hogy az órát Spengler Antal, szederkényi napszamos lopta el s otthon a padláson a szalmába elrejtette. Egy másik lopás is kiderült ugyanekkor reá, hogy tudniillik özv. Balázs Jánosnétól még a nyáron ruhaneműeket lopott. A tolvaj embert feljelentették a bíróságnak.

Művészet, irodalom.

○ **A bosnyákok jönnek!** induló Wagner Ed. katonai karmestertől és a „4-es bosnyákok!” induló Pavlis H. kat. karmestertől, két új induló, melyek mindegyike megérdemli, hogy népszerűvé legyen. Mindkét induló Maass Ottó zenekiadónál jelent meg (Bécs VI.) és kapható zongorára, zenekarok és citerázók számára átiratban. Egyidejűleg megjelent ezen kiadónál a legújabb és legkedveltebb zeneirodalmi termékek katalógusa, melyet kívánatra ingyen küld meg nevezett cég.

○ **Elhunyt zeneszerző.** Tíz évvel ezelőtt országos híre volt a Dunári-keringőnek, a melyet a külföldön is szélteben énekeltek és játszottak. Szerzőjeként Ivanovic volt megjelölve, a kit mindenki román embernek vélt

s csak igen kevesen tudták, hogy Ivanovicnak az igazi neve dr. Greizinger Iván, hogy magyar ember és honvéd-őorvos Székesfehérvárról. De Greizinger nem kereste a népszerűséget és komponált tovább, míg e hó 4-én 39 éves korában meghalt. Greizinger első nagy sikere ellenére is szerényen megmaradt álneve mellett, ez alatt jelentek meg később nagyon népszerű keringői is, a »Suspinul« és a »Natalia bucsuja«. Irt Yvon és Ivánfi álnév alatt is sok szép magyar dalt és táncdarabokat. Szerzett két misét, készített hegedű- és hangversenyátiratokat is. Tetemes zenei hagyaték maradt utána, többek közt egy igen érdekes elméleti hegedű-mesteriskola. A boldogult Volkman Róbert tanítványa volt s tudóvész okozta halálát.

Folyó sz. 42. Idénybérlet 42. sz. Páros bérlet.

Nemzeti Színház.

Csütörtök, 1899. november 9-én.

OTHELLO,

a velencei szerezsen.

Tragédia 5 felvonásban. Irt Shakespeare. Fordította Szász Károly. (Rendező Bakó.)

S Z E M É L Y E K :

Othello	Bakó	Brabantio	Sebestyén
Bassio	Delli	Rodrigo	Sarlai
Jágó	Könyves	Montano	Pásztor
Gratiano	Nádasi	Desdemona	Hadrik
Doge	Bátosi	Emilia	Jeszzenszky

Péntek, nov. hó 10-én

Szulamith,

Jeruzsálem leánya.

mind a kettő nagy regényíró. Az egyik persze tollal, a másik pedig ecsettel dolgozik.

— Tudja, hogy Isolany az új képéhez modellül szolgál — jegyezte meg Gertrudhoz fordulva Lindner.

— Nem, azt nem tudtam — felelte bosszusan.

— Értem a lelkesedését, de azért mégis csodálkozom, hogy erre rászánta magát.

— És ki nem tenné meg ezt Losoncynek! — szólt közbe néhány patetikus női hang.

Gertrud az élénk beszélgetés közben is néma maradt — egy szóval sem vett részt a mulatságos vitaközvetésben.

— Mi baja lehet? — kérdezte sugva a svájci nőtől Lindner.

— Féltékeny Isolanyra.

— Vele nem versenyezhet! Legalább, a mi az imádkozott mester kegyeit illeti — nem.

— Majd elvállik. Gyönyörű szép leány ez a Gertrud, de nagyon megváltozott.

HUSZONKILENCEDIK FEJEZET.

Igen nagyon, nagyon megváltozott. Szegény Gertrud. A múlt és a jelen között olyan mélységes örvény tátongott, hogy az emlékezés szárnyán sem repülhetett vissza. Felejtett.

Kezdetben ráerőszakolta lelkére ezt az érzést, de később már az idő sűrű köde belepett mindent. A múltnak még a keresztfáját is kidöntötte az idő. de nemcsak

az emlékezés pusztult el, hanem a régi Gertrud lelke is elszállt vele.

A műteremben kéjesen terpezkedett szét az unalom. A festőnővendékek immel-ámmal babrálnak a kifeszített vásznakon. Isolany is köztük van. Gertrud nem veszi le róla a szemét.

— Szépség ez a leány — mondja magában — igazi szépség, ez tagadhatatlan. És fiatal! A szem alatt még egyetlen szarkaláb sincs, a bőr vakítóan fehér, tekintete megbűvölő. Ej, de legyünk őszinték — folytatja a monológot Gertrud — én tisztezt szőbb voltam nálánál. A szépségével ugyan le nem bilincseli Losoncyt. Hát mivel ejtette mégis hatalmába?

Isolany ma hamarosan pakolt s mielőtt Losoncy megérkezett volna, már eltávozott a műteremből. A mester alig hogy belépett, mindjárt utána kérdezősködött.

— Bolond dolog! — mormogta bosszusan. Pedig fontos mondanivalóm lett volna neki. Kedvetlenül nézgette a tanítványok munkáit. Mikor Gertrud állványához ért, minden bevezetés nélkül így szólt hozzá:

— Miért bánik velem olyan rosszul, mester?

— Szándékosan nem teszem — felelte kurtán Losoncy. Nem bánok önnel másképp kisasszony — tette még hozzá kissé nyersen — mint a többi növendékkel. Sem rosszabbul, sem jobban. És azt hiszem, ez helyesen is van úgy.

— Bocsássa meg az ostoba beszédemet — szabadkozott most pirulva Gertrud. — Hiszen tudom, hogy nincs is jogom arra számítani, hogy engem a jóindulatával kitüntessen.

— **Az előfizetési díjakkal hátralékban** levő t. előfizetőinket hátralékaik mielőbbi szives beküldésére kéri a kiadóhivatal.

Törvénykezés.

§ **Eső után köpönyeg.** A pécsi esküdt-szék nemrég tizennégy napi fogházra ítélte Szabó Józsefet, a Kálfi Antal építész ellen elkövetett rágalmazás és becsületsértés miatt. Szabó a végtárgyaláson semmisségi panaszszal élt, de fogságát nyomban meg kellett kezdenie, mert kezességet nem birt maga mellett letenni. A fogságot régen kitöltötte, sőt jelenleg már egy másik sajtópörből kifolyólag ül és semmisségi panaszát mégis tegnap vette elintézés alá a budapesti királyi Kuria. Azonban a semmisségi panaszt írásban annak idején nem nyújtván be Szabó, a Kuria nem tárgyalhatta panaszát. A mi különben ugyanis eső utáni köpönyeg lett volna!

§ **Explodált vasaló.** Gondatlanságból okozott súlyos testi sértéssel vádolva állt ma a pécsi kir. törvényszék büntető bírósága előtt Kovács Teréz. Helyben egy családnál volt szakácsné Kovács Teréz és ugyan e házba járt be vasalni Suck Józsefné szül. Szokolai Anna. Mindketten vasalással voltak elfoglalva, de a vasalóból egyszerre kialudt a tűz és a szén nem égett tovább. Ekkor Kovács Teréz spiritust öntött a parázsra, de még mindig csak nem akart égni. Másodszor is ráöntött spiritust, Suck Józsefné pedig kötényével élesztette a tüzet. Ekkor a spiritusz explodált és az asszony arca, ruhája, teste tele lett égő széndarabokkal. Suck Józsefné nagy fájdalomában az udvarra menekült és ott futkosott fel s alá. Három hétig feküdt a kapott égési sebek miatt a kórházban és hat hétig őrizte otthon az ágyát. Kovács Terézt, mert ő öntötte a spiritust a vasalóba, gondatlanságból okozott súlyos testi sértés miatt vonták felelősségre. Kovács Teréz avval védekezett, hogy az előtte szolgáló szobalányoktól tanulta, hogy a vasalóba spiritust kell önteni, ha a szén nem ég jól. Azonban a vasalónőre hárul a főhiba, mert tudnia kellett volna neki, miután állandóan a vasalással foglalkozik, hogy nem szabad a vasaló tüzeit spiritusszal élesztetni. A törvényszék tekintetbe véve a mentő körülményeket, a vádlottat felmentette.

§ **Viszálykodó család.** Hajdu József családja és hozzátartozó rokonai folytonos viszálykodás között élnek egymással. Hajdu József a legutóbb is megverte az anyját, Hajdu József felesége meg a férje testvérének feleségét, Hajdu Ferencnéét. Már többször volt baja a hatóságoknak a viszálykodó családdal és még eddig mindig sikerült kibékíteni őket. Ma is felmentették a vádlottakat, mert az ütlegekből származott sebek nyolc napon belül gyógyultak, a panaszosok pedig panaszukat visszavonták.

§ **A bor vitte rá.** Lopás büntetével voltak vádolva Krieger János és Perényi József bükkösi lakosok. A múlt évi november 21-én éjjel ketten mulattak a megyefai kocsmában. Már alaposan betekintettek a kancsó fenekére és bizonyos ingatag léptekkel indultak hazafelé. Krieger József állítása szerint haza ment a puszta, a hol lakott. Perényi József pedig Bükkösd felé vette útját. Itt Irgics Aibert házába ment és annak nyitott padlásáról 8 liter zsirt egy kendőben, egy süldő disznót és fél mmáza lisztet vitt el. Irgics azonban észrevette a zajt a padláson és Károly fiával utána nézett a dolognak. Két embert láttak szaladni, kik futás közben a lopott jószágokat eldobálták. Mikor üldözték őket, akkor Perényi lőtt és ők félvén, hogy agyonlövök, visszavonultak. Perényi a botját

Irgicséknél feledvén, visszament a botért. Ekkor Irgicsék újból üldözőbe vették, de Perényi újból visszariasztotta őket egy újabb revolverlövessel. Perényi beismerte tettét, de avval védekezett, hogy ittas volt, ő különben békés ember és a lopásra most is csak a bor vitte rá. Tagadta, mintha Krieger is vele lett volna, Krieger is tagadott s miután a gyanu Krieger ellenében beigazolást nem nyert, őt felmentette a törvényszék, míg Perényit 6 havi börtönre ítélte.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése nov. hó 8-án. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A Ház mai ülésén a napszamosokról szóló javaslat tárgyalását minden párt elismeréssel fogadta.

Mócsy Antal azonban konstatálja, hogy a javaslatban levő elvet, a gyöngék védelmét s az egyenlő jogokat a miniszter nem a liberáliszmustól vette, mert az keresztény elv, tehát a néppárttól vette át.

Darányi Ignác miniszter általános taps között kérdezi Mócsytól, hogy nem emlékszik-e, kik szabadították fel a jobbágyokat; kik szüntették meg a botbüntetéseket; kik vívták ki a gyülekezési és sajtószabadságot.

Ezután letárgyalták a segéd munkásokról (cséplőgépekről foglalkozókról) és a népszámlálásról szóló javaslatokat.

Végül Molnár János interpellált a vágvölgyi ármentesítő társulat ügyében.

TÁVIRATOK.

— **A mócsai emberkinzás.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A komáromi büntető törvényszék előtt a mó-

csai emberkinzás ügyének tárgyalásán ma Kovács Istvánné elmondja, hogy a csendőrök botokkal ütötték, csaknem félholtra verték. Aztán Vurcz Bélánéval összeláncolták és megparancsolták, hogy egymást rángassák. Látta, amint férjét fogásra akasztották s aztán levették. A szomszág annyira gyötörte, hogy csaknem megfulladt. Az istálló ablakán levő harmatot nyalogatta, hogy égető szomját csillapítsa.

A szembesítésnél Szabó Kálmán szolgabíró és Molnár Gedeon számvevő szemébe mondják a tanúnak, hogy nem mond igazat, ez azonban vallomásának minden részletét föntartja.

Kovács Istvánné után Voronka László kihallgatása következett.

— **Mennyi lesz a kvóta?** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Egy esti lap szerint a király 34,9%os kvótát fog Magyarországra szabni. Az utolsó órákban olyan éles differenciák merültek fel a két kormány között, hogy a meg-egyeződés köztük kétségessé vált.

— **A transzváli háború.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A „Daily News“-nak jelentik hivatalos forrásból, hogy Délafrika számára nagy segítő csapatokat fognak fölszerelni, úgy hogy szükség esetén azonnal újabb hadosztály indulhat a harctérre.

A „Daily Mail“ azt jelenti, hogy a második és harmadik hadtestet is mozgósítani fogják.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

A pécsi tejcsarnok

összes fióküzletében

mától kezdve kapható

dr. Backhaus tanár módszere szerint sterilisált

gyermektej,

mely a legjobb és legolcsóbb pótlása az anyatejnek.

Az áruba bocsájtott minőségek a következők:

1. számú. Féleven aluli gyermekek részére, melynek tartalma teljesen azonos az anyatejjel. Ugyanaz gyenge gyomru gyermekek és felnőttek részére.

125 grammos palaczk 5 kr.

2. számú. Összetétele olyan, mint a kővértéj és tejfelkeveréké és különösen egy éves gyermekek és gyomorbeteg felnőttek részére alkalmas.

200 grammos palaczk ára 6 kr.

3. számú. Különös figyelemmel készült teljes tej idősb gyermekek részére és kitűnő tartalmánál fogva háztartási célokra teljesen megfelelő.

300 grammos palaczk ára 7 kr.

Kivánatra a tejcsarnok fiók-üzletei a megrendelést pontosan házhoz szállítják.

— **(A szabadság hősei.)** Rosner Antal és Ács Ferenc munkások tegnap este a sörház-utcai Bors-féle korcsmában verekedést akartak kezdeni. A rendőrség azonban közbelépett és haza küldte őket. De ők nem mentek haza, sőt vissza akartak a korcsmába térni, hogy ott tovább izgágáskodjanak. A rendőrök erre bekisérték őket, de mert nekik is ellenszegültek, csak négy rendőr bírta őket megfékezni. Hanem azért az egész király-utcán végig kiabáltak:

— Szabadság van! Szabad ütni — verni; lopni!

A két izgága embert becsukták, mert mindkettő nagyon ismeretes már a rendőrség előtt. Ács Ferenc egyszer már egy rendőrre revolvert is fogott, mikor az be akarta kísélni. Feljelentették őket a bíróságnál.

— **(A pálinka.)** Kiss János napszámos állandó lakója a pálinkásboltoknak. Tegnap este is nagyon fel talált önteni a garatra a geberduszából, a minek eredménye az lett, hogy a Jókai-utcán elvágódott és betörte a fejét. A vértől borítva, eszméletlen állapotban tették fel azután egy mentőkocsira és bevitték a kórházba, hol most kellő ápolás alatt van.

— **(Tűz a vasutnál.)** Lukács Imre sükédi vasuti őr háza mellett tegnap egy az őr tulajdonát képezett szalma kazal kigyuladt. A tüzet, melyet magának az őrnek sikerült még idejében eloltani, valószínűleg egy arra haladt mozdony kipattant szikrája okozta.

— **(A Margitta-szigeti armenitesítő-társulat)** f. hó 22-én d. e. 9 órakor

Mohácson a városháza termében ülést tart Tormay Károly alispán, mint miniszteri biztos elnöke alatt. Az ülés tárgya az alapszabályok letárgyalása és egy nagyobb összegű kölcsön felvétele.

— **(Kiderült lopás.)** Kovács István, pécsváradi lakosnak az istállóból elemelték a zsebóráját. A káros feljelentésére megindult nyomozás során kiderült, hogy az órát Spengler Antal, szederkényi napszámos lopta el otthon a padláson a szalmába elrejtette. Egy másik lopás is kiderült ugyanekkor reá, hogy tudniillik özv. Balázs Jánosétól még a nyáron ruhaneműeket lopott. A tolvaj embert feljelentették a bíróságnak.

Művészet, irodalom.

○ **A bosnyákok jönnek!** induló Wagner Ed. katonai karmestertől és a „4-es bosnyákok!” induló Pavlis H. kat. karmestertől, két új induló, melyek mindegyike megérdemli, hogy népszerűvé legyen. Mindkét induló Maass Ottó zenekiadónál jelent meg (Bécs VI.) és kapható zongorára, zenekarok és citerázók számára átiratban. Egyidejűleg megjelent ezen kiadónál a legújabb és legkedveltebb zeneirodalmi területek katalógusa, melyet kívánatra ingyen küld meg nevezett cég.

○ **Elhunyt zeneszerző.** Tíz évvel ezelőtt országos híre volt a Dunári-keringőnek, a melyet a külföldön is szeltében énekeltek és játszottak. Szerzőjeként Ivanovic volt megjelölve, a kit mindenki román embernek vélt

s csak igen kevesen tudták, hogy Ivanovicnak az igazi neve dr. Greizinger Iván, hogy magyar ember és honvéd-őorvos Székesfehérvárott. De Greizinger nem kereste a népszerűséget és komponált tovább, míg e hó 4-én 39 éves korában meghalt. Greizinger első nagy sikere ellenére is szerényen megmaradt álneve mellett, ez alatt jelentek meg később nagyon népszerű keringői is, a »Suspinul« és a »Natalia bucsuja«. Irt Yvon és Ivánfi alnév alatt is sok szép magyar dalt és táncdarabokat. Szerzett két misét, készített hegedű- és hangversenyátiratokat is. Tetemes zenei hagyaték maradt utána, többek közt egy igen érdekes elméleti hegedű-mesteriskola. A boldogult Volkmann Róbert tanítványa volt s tüdővész okozta halálát.

Folyó sz. 42. Idénybérlet 42. sz. Páros bérlet.

Nemzeti Színház.

Csütörtök, 1899. november 9-én.

OTHELLO,

a velencei szerecsen.

Tragédia 5 felvonásban. Irt Shakespeare. Fordította Szász Károly. (Rendező Bakó.)

S Z E M É L Y E K :

Othello	Bakó	Brabantio	Sebestyén
Bassio	Delli	Rodrigo	Sarlai
Jágó	Könyves	Montano	Pásztor
Gratiano	Nádasi	Desdemona	Hadrik
Doge	Bátosi	Emilia	Jeszenszky

Péntek, nov. hó 10-én

Szulamith,

Jeruzsálem leánya.

mind a kettő nagy regényíró. Az egyik persze tollal, a másik pedig ecsettel dolgozik.

— Tudja, hogy Isolany az új képéhez modellül szolgál — jegyezte meg Gertrudhoz fordulva Lindner.

— Nem, azt nem tudtam — felelte bosszusan.

— Értem a lelkesedését, de azért mégis csodálkozom, hogy erre rászánta magát.

— És ki nem tenné meg ezt Losoncynak! — szólt közbe néhány patetikus női hang.

Gertrud az élénk beszélgetés közben is néma maradt — egy szóval sem vett részt a mulatságos vitakozásban.

— Mi baja lehet? — kérdezte sugva a svájci nőtől Lindner.

— Féltékeny Isolanyra.

— Vele nem versenyezhet! Legalább, a mi az imádozott mester kegyeit illeti — nem.

— Majd elválík. Gyönyörű szép leány ez a Gertrud, de nagyon megváltozott.

HUSZONKILENCEDIK FEJEZET.

Igen nagyon, nagyon megváltozott. Szegény Gertrud. A múlt és a jelen között olyan mélységes örvény tátongott, hogy az emlékezés szárnyán sem repülhetett vissza. Felejtett.

Kezdetben ráerőszakolta lelkére ezt az érzést, de később már az idő sűrű köde belepett mindent. A múltnak még a keresztfáját is kidöntötte az idő. de nemcsak

az emlékezés pusztult el, hanem a régi Gertrud lelke is elszállt vele.

A műteremben kéjesen terpeszkedett szét az unalom. A festőnövendékek immel-ámmal babrálnak a kifeszített vásznanon. Isolany is köztük van. Gertrud nem veszi le róla a szemét.

— Szépség ez a leány — mondja magában — igazi szépség, ez tagadhatatlan. És fiatal! A szem alatt még egyetlen szarkaláb sincs, a bőr vakítóan fehér, tekintete megbűvölő. Ej, de legyünk őszinték — folytatja a monológot Gertrud — én tiszerte szebb voltam nálánál. A szépségével ugyan le nem bilincseli Losoncyt. Hát mivel ejtette mégis hatalmába?

Isolany ma hamarosan pakolt s mielőtt Losoncy megérkezett volna, már eltávozott a műteremből. A mester alig hogy belépett, mindjárt utána kérdezősködött.

— Bolond dolog! — mormogta bosszusan. Pedig fontos mondanivalóm lett volna neki. Kedvetlenül nézegette a tanítványok munkáit. Mikor Gertrud állványához ért, minden bevezetés nélkül így szólt hozzá:

— Miért bánik velem olyan rosszul, mester?

— Szándékosan nem teszem — felelte kurtán Losoncy. Nem bánok önnel másképp kisasszony — tette még hozzá kissé nyersen — mint a többi növendékekkel. Sem rosszabbul, sem jobban. És azt hiszem, ez helyesen is van úgy.

— Bocsássa meg az ostoba beszédemet — szabadkozott most pirulva Gertrud. — Hiszen tudom, hogy nincs is jogom arra számítani, hogy engem a jóindulatával kitüntessen.

— **Az előfizetési díjakkal hátralékban** levő t. előfizetőinket hátralékaik mielőbbi szives beküldésére kéri a kiadóhivatal.

Törvénykezés.

§ **Eső után köpönyeg.** A pécsi esküdt-szék nemrég tizennégy napi fogházra ítélte Szabó Józsefet, a Kálfi Antal építész ellen elkövetett rágalmozás és becsületsértés miatt. Szabó a végtárgyaláson semmisségi panaszszal élt, de fogságát nyomban meg kellett kezdenie, mert kezességet nem birt maga mellett letenni. A fogságot régen kitéltötte, sőt jelenleg már egy másik sajtópörből kifolyólag ül és semmisségi panaszát mégis tegnap vette elintézés alá a budapesti királyi Kuria. Azonban a semmisségi panaszt írásban annak idején nem nyújtván be Szabó, a Kuria nem tárgyalhatta panaszát. A mi különben ugyis eső utáni köpönyeg lett volna!

§ **Explodált vasaló.** Gondatlanságból okozott súlyos testi sértéssel vádolva állt ma a pécsi kir. törvényszék büntető bírósága előtt Kovács Teréz. Helyben egy családnál volt szakácsné Kovács Teréz és ugyan e házba járt be vasalni Suck Józsefné szül. Szokolyi Anna. Mindketten vasalással voltak elfoglalva, de a vasalóból egyszerre kialudt a tűz és a szén nem égett tovább. Ekkor Kovács Teréz spiritust öntött a parázsra, de még mindig csak nem akart égni. Másodszor is ráöntött spirituszt, Suck Józsefné pedig kötényével élesztette a tüzet. Ekkor a spiritusz explodált és az asszony arca, ruhája, teste tele lett égő széndarabokkal. Suck Józsefné nagy fájdalomában az udvarra menekült és ott futkosott fel s alá. Három hétig feküdt a kapott égési sebek miatt a kórházban és hat hétig őrizte otthon az ágyát. Kovács Teréz, mert ő öntötte a spirituszt a vasalóba, gondatlanságból okozott súlyos testi sértés miatt vonták felelősségre. Kovács Teréz avval védekezett, hogy az előtte szolgáló szobalányoktól tanulta, hogy a vasalóba spirituszt kell önteni, ha a szén nem ég jól. Azonban a vasalónőre hárul a főhiba, mert tudnia kellett volna neki, miután állandóan a vasalással foglalkozik, hogy nem szabad a vasaló tüzet spiritusszal élesztetni. A törvényszék tekintetbe véve a mentő körülményeket, a vádlottat felmentette.

§ **Viszálykodó család.** Hajdu József családja és hozzátartozó rokonai folytonos viszálykodás között élnek egymással. Hajdu József a legutóbb is megverte az anyját, Hajdu József felesége meg a férje testvérének feleségét, Hajdu Ferencné. Már többször volt baja a hatóságoknak a viszálykodó családdal és még eddig mindig sikerült kibékíteni őket. Ma is felmentették a vádlottakat, mert az ütlegekből származott sebek nyolc napon belül gyógyultak, a panaszosok pedig panaszait visszavonták.

§ **A bor vitte rá.** Lopás büntetével voltak vádolva Krieger János és Perényi József bükkösi lakosok. A múlt évi november 21-én éjjel ketten mulattak a megyefai kocsmában. Már alaposan betekintettek a kancsó fenekére és bizonyos ingatag léptekkel indultak hazafelé. Krieger József állítása szerint haza ment a puszta, a hol lakott. Perényi József pedig Bükkösd felé vette útját. Itt Irgics Albert házába ment és annak nyitott padlásáról 8 liter zsirt egy kendőben, egy süldő disznót és fél mmázsa lisztet vitt el. Irgics azonban észrevette a zajt a padláson és Károly fiával utána nézett a dolognak. Két embert láttak szaladni, kik futás közben a lopott jószágokat eldobálták. Mikor üldözték őket, akkor Perényi lött és ők félvén, hogy agyonlövők, visszavonultak. Perényi a botját

Irgicséknél feledvén, visszament a botért. Ekkor Irgicsék ujbul üldözőbe vették, de Perényi ujbul visszariasztotta őket egy újabb revolverlövessel. Perényi beismerte tettét, de avval védekezett, hogy ittas volt, ő különben békés ember és a lopásra most is csak a bor vitte rá. Tagadta, mintha Krieger is vele lett volna, Krieger is tagadott s miután a gyanu Krieger ellenében beigazolást nem nyert, őt felmentette a törvényszék, míg Perényit 6 havi börtönre ítélte.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése nov. hó 8-án. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A Ház mai ülésén a napszamosokról szóló javaslat tárgyalását minden párt elismeréssel fogadta.

Mócsy Antal azonban konstatálja, hogy a javaslatban levő elvet, a gyöngék védelmét s az egyenlő jogokat a miniszter nem a liberálistól vette, mert az keresztény elv, tehát a néppárttól vette át.

Darányi Ignác miniszter általános taps között kérdezi Mócsytól, hogy nem emlékszik-e, kik szabadították fel a jobbágyokat; kik szüntették meg a botbüntetéseket; kik vítették ki a gyülekezési és sajtószabadságot.

Ezután letárgyalták a segéd munkásokról (cséplőgépekről foglalkozókról) és a népszámlálásról szóló javaslatokat.

Végül Molnár János interpellált a vág-völgyi ármentesítő társulat ügyében.

TÁVIRATOK.

— **A mócsai emberkinzás.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A komáromi büntető törvényszék előtt a mó-

csai emberkinzás ügyének tárgyalásán ma Kovács Istvánné elmondja, hogy a csendőrök botokkal ütötték, csaknem félholtra verték. Aztán Vurcz Bélánéval összeláncolták és megparancsolták, hogy egymást rángassák. Láta, amint férjét fogásra akasztották s aztán levették. A szomszág annyira gyötörte, hogy csaknem megfulladt. Az istálló ablakán levő harmatot nyalogatta, hogy égető szomját csillapítsa.

A szembesítésnél Szabó Kálmán szolgabíró és Molnár Gedeon számvevő szemébe mondják a tanúnak, hogy nem mond igazat, ez azonban vallomásának minden részletét föntartja.

Kovács Istvánné után Voronka László kihallgatása következett.

— **Mennyi lesz a kvóta?** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Egy esti lap szerint a király 34,9%kos kvótát fog Magyarországra szabni. Az utolsó órákban olyan éles differenciák merültek fel a két kormány között, hogy a meg-egyezés köztük kétségessé vált.

— **A transzváli háború.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A „Daily News“-nak jelentik hivatalos forrásból, hogy Délafrika számára nagy segítő csapatokat fognak felszerelni, úgy hogy szükség esetén azonnal újabb hadosztály indulhat a harctérre.

A „Daily Mail“ azt jelenti, hogy a második és harmadik hadtestet is mozgósítani fogják.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

A pécsi tejcsarnok

összes fióküzletében

mától kezdve kapható

dr. Backhaus tanár módszere szerint sterilisált

gyermektej,

mely a legjobb és legolcsóbb pótlása az anyatejnek.

Az áruba bocsájtott minőségek a következők:

1. számú. Féléven aluli gyermekek részére, melynek tartalma teljesen azonos az anyatejvel. Ugyanaz gyenge gyomru gyermekek és felnőttek részére.

125 grammos palaczk 5 kr.

2. számú. Összetétele olyan, mint a kővértéjé és tejfelkeveréké és különösen egy éves gyermekek és gyomorbeteg felnőttek részére alkalmas.

200 grammos palaczk ára 6 kr.

3. számú. Különös figyelemmel készült teljes tej idős gyermekek részére és kitünő tartalmánál fogva háztartási célokra teljesen megfelelő.

300 grammos palaczk ára 7 kr.

Kivánatra a tejcsarnok fiók-üzletei a megrendelést pontosan házhoz szállítják.

Legjobb minőségű

csemege-szőlő

kapható

☛ kilónként 35 krért ☛

Jankovits Hugó-nál

Pécs, Vásártér 6. sz.

☛ Vidéki rendelések elfogadtnak. ☛

190 hektóliter jó minőségű

ujbor

jutányos áron eladó.

Bővebbet

Sebők József

bortermelőnél

Velin u. p. Szab.-Szt-Király

(Baranya m.)

Egy 5 szobás, elegáns

emeleti urilakás

azonnal kiadó.

Czím a kiadóban.

Hirdetéseket

jutányosan vesz föl

a

„PECSI FIGYELŐ”

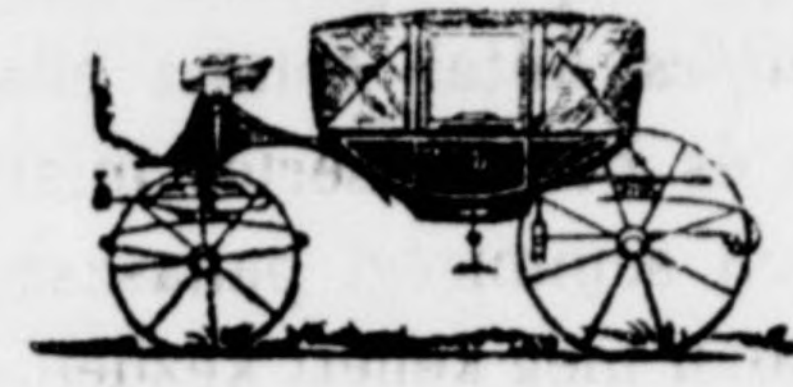
kiadóhivatala

Pécsett, Mária-utca 1.

Figyelem!!

Kocsigyártó üzletemet a mai naptól: **N.-Flórián-utca 10. számú házból a**

Siklói-országut 10. sz. házba,
a Madarász-féle gőzmalom átellenében, helyeztem át.

Kiváló tisztelettel ajánlom mindennemű elismert jóságú és keresett

☛ **ruganyos kocsiaimat,** ☛

ugyszintén elfogadok mindennemű teherkocsik készítését. **E téren való javításokat megfelelő olcsó áron, lelkiismeretesen eszközölök.**

Elengedhetetlen kedves kötelességemnek tartom a mélyen tisztelt megrendelőim 23 év óta hozzám való jóindulatát e helyütt is megköszönni s további kegyes pártfogásukba ajánlva magamat, maradtam

kitünő tisztelettel

Péterfai Eördögh Lajos

kocsigyártó.

7783. szám.

Tkv. 1899.

HIRDETMÉNY.

Geresd községnek telekkönyvi betétei az 1886. évi XXIX., az 1889 : XXXVIII. és az 1891 : XVI. t. cikk értelmében elkészítettven és a nyilvánosságnak átadtván, ez azzal a felszólítással tétetik közzé:

1. Hogy mindazok, kik az 1886: XXIX. t. cikk 15. és 17. §-ai alapján — ide értve e §-oknak az 1889: XXXVIII. törvénycikk 5-ik és 6-ik §-aiban és az 1891. XVI. törvénycikk 15-ik paragrafusának a) pontjában foglalt kiegészítéseit is — valamint az 1889: XXXVIII. t.-cikk 7. §-a és az 1891. XVI. t.-cz. 15. §. b) pontja alapján eszközölt bejegyzések érvénytelenségét kimutathatják, e végből törlési kereseteket, azok pedig, a kik valamely tehertétel átvitelének az 1886: XXIX. t. cz. 22. §-a, illetve az 1889. évi XXXVIII. t. cz. 15. §-a alapján való mellőzését megtámadni kívánják, e végből kereseteket hat hónap alatt, vagyis **az 1900. évi május hó 3-ik napjáig bezárólag** a telekkönyvi hatósághoz nyujtsák be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő eltelte után indított törlési kereset annak a harmadik személynek, aki időközben nyilvánkönyvi jogot szerzett, hátrányára nem szolgálhat;

2. Hogy mindazok, akik az 1886: XXIX. t. cikk 16. és 18. §-ainak eseteiben — ide értve az utóbbi §-nak az 1889: XXXVIII. t. cz. 5. és 6. §-aiban foglalt kiegészítéseit is — a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzése ellenében ellentmondással élni kívánnak, írásbeli ellentmondásukat hat hónap alatt, vagyis az **1900. évi május hó 3-ik napjáig bezárólag** a telekkönyvi hatósághoz benyujtsák, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő letelte után ellentmondásuk többé figyelembe vétetni nem fog;

3. Hogy mindazok, a kik az 1. és 2. pontban körülírt eseteken kívül a betétek tartalma által előbb nyert nyilvánkönyvi jogait bármely irányban sértve vélik, ide értve azokat is, akik a tulajdonjog arányának az 1889. XXXVIII. t. cz. 16. §-a alapján történt bejegyzését sérelmesnek találják, e tekintetbeni felszólalásukat tartalmazó kérvényeket a telekkönyvi hatósághoz hat hónap alatt, vagyis az **1900. évi május hó 3-ik napjáig bezárólag** nyujtsák be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő elmulta után a betétek tartalmát csak a törvény rendes útján és csak az időközben nyilvánkönyvi jogokat szerzett harmadik személyek jogainak sérelme nélkül támadhatják meg.

Együttal figyelmeztetnek azok a felek, a kik a betétek szerkesztésére küldött bizottságnak eredeti okiratokat adtak át, — hogy a mennyiben azokhoz egyszersmind egyszerű másolatokat is csatoltak, vagy ilyeneket pótlólag benyujtanak az eredetieket a telekkönyvi hatóságnál átvehetik.

A pécsváradi kir. járásbiróság mint tkvi hatóság, 1899. október hó 13-án.

Schill

kir. járásbíró.